

محفل انس با قرآن ویژه مدیران - روز سه‌شنبه ۹۷/۷/۱۰

تفسیر فلسفه عبادت خداوند در محفل انس با قرآن کریم

« یا ایها الناس اعبدوا ربکم الذی خلقکم و الذین من قبلکم لعلکم تتقون »؛ قرآن هر عبادتی را مقدمه پیدایش تقوا می‌داند و تقوا نیرویی است که انسان به سبب آن بر هوای نفس خود مسلط می‌شود و در واقع در باطن هر عبادتی نوعی تمرین تقوا برای مهار هوای نفس و تقوا منشی وجود دارد. به عبارت دیگر هر عبادت باعث می‌شود که نفس انسان محدود و مهار شود. «الشریعه ریاضه النفس»؛ شریعت نوعی ریاضت دادن نفس است.

لعل به معنای شاید یا به امید آنکه است. منظور آن است که انسان نباید بر اعمال خود تکیه کند و مغرور شود بلکه باید میان خوف و رجا بماند و نسبت به اعمال خود عجب پیدا نکند. انسان باید بداند که اگر لطف و پذیرش خدا و قبل وی در میان نباشد، اعمالش بی‌نتیجه است. امام صادق (ع) می‌فرماید «آن گونه به خدا امید داشته باش که امیدواریت به خدا به تو جرات بر معصیت و نافرمانی او را ندهد و آنقدر از خدا بترس که ترس، تو را از رحمت او ناامید نکند» و امام علی (ع) می‌فرماید: « برای کسی که خدا را می‌شناسد، سزاوار است که دلش از امید به او و ترس از او خالی نباشد».

دلیل عبادت، خالق، مربی، تربیت کننده و صاحب ما بودن خداوند است «اعبدوا ربکم الذی خلقکم»، همچنین خداوند تامین کننده رزق و روزی و امنیت انسان هاست «فلیعبدوا رب هذاالبیت الذی اطعمهم من جوع آمنهم من خوف» و نیز دلیل دیگر عبادت این است که معبودی به غیر خدا نیست « لا اله الا انا فاعبدنی».

خدا نیست « لا اله الا انا فاعبدنی».